

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVII. — Wydana i rozesłana dnia 30. września 1892.

(Zawiera Nr. 170—172.)

170.

Ustawa z dnia 23. sierpnia 1892,

o udzieleniu gminie miasta Brody pożyczki bezprocentowej z funduszków państwa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do udzielenia gminie miasta Brody z funduszków państwa za stosownem ubezpieczeniem pożyczki bezprocentowej w sumie aż do 350.000 zł. na wybudowanie koszar normalnych dla jazdy, które gmina tego miasta wystawić zamierza.

Pożyczka ta wypłacana być ma w miarę postępu budowy i rzeczywistej potrzeby, począwszy od roku 1893, odnośne zaś kwoty częściowe umieszczać należy w preliminarzach państwa na rok 1893 i 1894 w rozdziale „Zarząd kasowy ogólny“.

§. 2.

Pożyczka rzezona zwrócona być ma w pięćdziesięciu ratach równych półrocznych, poczynając od dnia 1. stycznia 1895.

§. 3.

Dokumenty prawne, podania i czynności urzędowe, tyżące się tej pożyczki, uwalnia się od stępli i opłat.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, porucza się Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Ischl, dnia 23. sierpnia 1892.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

171.

Ustawa z dnia 18. września 1892,

o opłacaniu podatku stęplowego od akcji, rent i obligacji zagranicznych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Wprowadzane do kraju zagraniczne akcje, akcje udziałowe, renty, obligacje udziałowe zagranicznych państw, korporacji, towarzystw akcyjnych lub przedsiębiorstw przemysłowych, niemniej tymczasowe pokwitowania wpłat poczynionych na tego rodzaju papiery wartościwe, ulegają opłacie stęplowej, jeżeli mają być w obrębie monarchii przekazywane, tamże pozbywane, na sprzedaż wystawiane, zastawiane, gdy za nie mają być czynione wypłaty, lub na ich podstawie przedsiębrane inne prawne czynności.

§. 2.

Podatek w §. 1 zaznaczony ma być uiszczony przed wykonaniem jednej z wyżej wskazanych czynności według skali III ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89) w ten sposób, że na pierwszej stronie papieru wartościowego przyklepia się znaczki stęplowe, odpowiednie przypadającej należności, na nich zaś wyciska pieczęć urzędową Władza upoważniona do pełnienia tej urzędowej czynności.

Za podstawę do wymiaru podatku bierze się wartość imienną papieru wartościowego, oznaczaną według przepisu §. 1go rozporządzenia cesarskiego z dnia 8. lipca 1858 (Dz. u. p. Nr. 102), gdy zaś chodzi o papiery, w części tylko spłacone a część ta jest w papierze wyraźnie podana, wtenczas za podstawę wymiaru należności bierze się tę kwotę częściową.

§. 3.

Do uiszczenia należności stęplowej w §. 2 zaznaczonej, która od każdej sztuki tylko raz ma być opłacona, obowiązany jest każdy, ktokolwiek w obrębie prawomocności niniejszej ustawy używa takiego papieru do wykonania jednej z czynności w ustępie pierwszym tego paragrafu oznaczonych.

Za uiszczenie opłaty odpowiedzialne są niepodzielnie wszystkie osoby, według tego postanowienia do jej uiszczania obowiązane.

§. 4.

Od takich papierów wartościowych zagranicznych, które wydane były przed wejściem w wykonanie niniejszej ustawy i w ciągu dni 90 po tym terminie przedstawione będą do przestęplowania u Władzy do tego upoważnionej, uiszczać należy tylko stałą opłatę stęplową w kwocie 25 centów od każdej sztuki.

§. 5.

Niezawisłe od należności w §§. 2 i 4 ustanowionych, zagraniczne spółki akcyjne i komandytowe na akcyje, dopuszczone do prowadzenia przemysłu w obrębie monarchii, winny od tej części swego kapitału w akcyjach lub obligacyjach, którą temu przedsięwzięciu poświęcić zamierzają, uiszczać należność stęplową według skali II jeszcze przed rozpoczęciem wykonywania zamierzonego przemysłu w krajach monarchii, te zaś, które z chwilą wejścia w wykonanie niniejszej ustawy już go rozpoczęły w tych krajach, dopełnić tego powinny bezpośrednio w ciągu 30 dni od terminu, w którym ustawa ta stanie się obowiązującą.

§. 6.

Spółki akcyjne zagraniczne i także Spółki komandytowe na akcyje, tudzież korporacje i osoby pojedyncze zagraniczne, zamierzające wyjednać, żeby na jednej z giełd tutejszo-krajowych notowano akcyje lub akcyje udziałowe albo obligacyje udziałowe ich emisji, obowiązane są, niezawisłe od opłat w §§. 2 i 4 ustanowionych, uiścić bezpośrednio od tej części kapitału w akcyjach i obligacyjach, którą w krajach tutejszych do obrotu wprowadzają, opłatę stęplową według skali II jeszcze przed udzieleniem im tego pozwolenia.

Wolne są od tej opłaty zagraniczne Spółki akcyjne i komandytowe na akcyje, jeżeli obowiązane są do opłaty należności w §. 5 przepisanej.

Opłata, uiszczona przez te Spółki z powodu notowania ich akcyj, akcyj udziałowych i obligacyj udziałowych na giełdzie tutejszo-krajowej, jeżeli Spółka uzyska później przypuszczenie do trudnienia się przemysłem w krajach tutejszych, zaliczoną będzie do opłaty, która według §. 5go ma być uiszczona.

§. 7.

Wysokość sumy kapitałowej, od której w przypadkach §§. 5go i 6go opłata ma być wymierzona, oznacza Minister skarbu z uwzględnieniem stosunków.

§. 8.

Reprezentanci przerwanych zagranicznych Spółek, korporacji i osób pojedynczych odpowiadają osobiście za opłaty, które w myśl §§. 5go i 6go uiszczane być mają.

§. 9.

Stręczyciel handlowy (sensal), mający udział w sprzedaży papierów wartościowych, o których wiedział lub mógł wiedzieć, że od nich nie opłacono podatku stęplowego według postanowień §§. 2go i 4go, jest odpowiedzialny za niedostateczną opłatę i za podwyższenie należności a oprócz tego podlega karom porządkowym w §. 84 c, ustęp II ustawy z dnia 4. kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 68) wymierzonym.

§. 10.

Postanowienia §§. 1—3 i 5—8 stosują się odpowiednio do sum później wniesionych na papiery wartościowe częściowo pokrywane, jakoteż do późniejszych emisji takich papierów.

Dobrodziejstwo §u 4go stosuje się jednak do sum na papiery wartościowe także wzmiankowane częściowo wnoszonych, które wymagane będą przed upływem terminu w §. 4 ustanowionego.

§. 11.

Gdyby w myśl niniejszej ustawy przypadające opłaty bądź wcale nie były uiszczone, bądź też wniesione nie w przepisanej wysokości, lub nie we właściwym czasie, lub w sposób niezgodny z przepisem, w takim razie, bez wdrażania postępowania karnego, na zasadzie wykazanego przekroczenia, ma być od osób według ustawy do opłaty należyci obowiązań lub za nią odpowiedzialnych niepodzielnie ściągnięta opłata, podwyższona, łącznie z należyciścią zwyczajną do jej trzykrotnej wysokości.

§. 12.

Do akcyj, obligacyj i innych papierów wartościowych, w krajach korony węgierskiej emitowanych i do obszaru, w którego obrębie ustawa niniejsza obowiązuje, sprowadzonych, nie stosują się postanowienia ustawy niniejszej, dopóki ustawa z dnia 3. lipca 1868 (Dz. u. p. Nr. 94) i rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 2. października 1868 (Dz. u. p. Nr. 135) będą miały moc obowiązującą.

Również do obligacyj premiiowych nie stosują się postanowienia ustawy niniejszej, a ustawa z dnia 28. marca 1889 (Dz. u. p. Nr. 32) zatrzymuje moc swoją.

§. 13.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej w trzy miesiące po jej ogłoszeniu.

§. 14.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 18. września 1892.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

172.

Ustawa z dnia 18. września 1892, o opodatkowaniu obrotu papierów (podatek obrotowy.)

Za zgodą obu Izb Rady państwa rozporządzam co następuje:

§. 1.

Obrót papierów publicznych podlega osobnemu podatkowi (podatkowi obrotowemu) według postanowień ustawy niniejszej.

Podlegają temu podatkowi interesa pierwotne i prolongacyjne tak na giełdzie jak i poza giełdą zawierane. Pod tym względem w interesach giełdowych nie stanowi różnicy, czy zostały zawarte na gotówkę, na dostawę kilkodniową, czy na stałe terminy; czy załatwia się je bezpośrednio, czy przez biuro obrachunkowe; czy są to interesa kupna i sprzedaży, czy premiiowe, czy reportowe; czy wreszcie interesa reportowe zawierają osoby czyli też zakłady bankowe, na czas dłuższy lub krótszy. Również w interesach poza giełdą zawieranych nie stanowi różnicy, czy zawierane są według zwyczajów giełdowych czy z ich pominięciem; czy są to interesa kupna i sprzedaży, dostawne lub reportowe i наконец, czy interesa reportowe zawierają osoby, czyli też zakłady bankowe, na czas dłuższy lub krótszy.

Obrót weksli krajowych i przekazów kupieckich, tudzież metali szlachetnych, wybitych i nie wybitych na monety, dewiz i wszelkich innych środków płatniczych zagranicznych, wolny jest od podatku z zastrzeżeniem postanowień ustawy z dnia 8. marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 26).

Do zamiany papierów grubych na drobniejsze lub odwrotnie, do wymiany losów na losy o innych numerach, jakoteż do spłaty zobowiązań wylosowanymi zapisami dłużnemi, postanowienia ustawy niniejszej nie stosują się.

§. 2.

Podatek obrotowy wymierza się w stopach stałych od jednostki giełdowej.

Gdy chodzi o papiery notowane na giełdzie wiedeńskiej, jeżeli są to papiery targowane według procentu, za jednostkę przyjmuje się sumę imienną 5000 zł w. a.; jeżeli zaś są to papiery na giełdzie przerzeczonej targowane na sztuki, natenczas za jednostkę przyjmuje się ilość 25 sztuk, lub też taką sumę imienną i taką ilość sztuk, jaka w czasie, gdy ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej, w za-

prowadzonych na giełdzie wiedeńskiej warunkach zawierania interesów, będzie przyjęta za jednostkę dla pewnych szczególnych papierów.

Gdy chodzi o papiery notowane nie na giełdzie wiedeńskiej, lecz na innej giełdzie w obszarze, na którym ustawa niniejsza obowiązuje, za jednostkę przyjmuje się sumę 5000 zł. w. a. lub też taką sumę imienną i taką ilość sztuk, jaka w czasie, gdy ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej, w przeprowadzonych na tej giełdzie warunkach zawierania interesów będzie przyjęta za jednostkę dla pewnych papierów.

Gdyby jedna z giełd, wzmiankowanych w poprzedzających ustępach, zmieniła jednostki przyjęte w warunkach zawierania interesów, Rząd drogą rozporządzenia może także wydać przepisy, co do wymiaru podatku obrotowego, odpowiednie tym zmianom.

Dla papierów nie notowanych na żadnej giełdzie austriackiej, jednostkę stanowi suma imienna 5000 zł. w. a.

W interesach reportowych (§. 10), zawartych nie na giełdzie, obliczać należy jednostkę według obrotu pieniężnego rzeczywistego i przyjmuje się za jednostkę sumę 5000 zł. w. a. We wszystkich innych interesach poza giełdą zawieranych, tudzież w interesach bezpośrednich (§. 7) na giełdzie zawieranych, postanowienie to stosuje się tylko w takim razie, jeżeli w tym samym interesie były w obrocie papiery rozmaitego rodzaju.

W umowach pojedynczych, przewyższających jednostkę, każda reszta, nie dorównywająca wysokości następnej jednostki, uważana będzie za dalszą pełną jednostkę. Toż samo rozumie się także o tych umowach pojedynczych, które w ogóle nie dosięgają wysokości jednostki.

§. 3.

Podatek obrotowy wynosi 10 c. w. a. od każdej jednostki giełdowej; jeżeli interesa tyczą się oprocentowanych zapisów długu państwa w sumie imiennej aż do 500 zł. w. a., natenczas podatek wynosi 5 c. w. a.

O ile ustawa nie dozwala wyjątków, opłaca się podatek osobnemi znaczkami stęplowemi.

§. 4.

Od interesów giełdowych tego rodzaju, który jest oznaczony w §. 1, ustęp 1, jeżeli załatwiane są przez urzędowe biuro obrachunkowe giełdy, podatek opłacać mają obie strony kontraktujące przez przy-

lepianie znaczków stęplowych po 5 c. w. a. od każdej jednostki na wykazie (arkuszu obrachunkowym) obrotów rozliczyć się mających, który przedstawia się biuru obrachunkowemu.

Rachunki wydane na podstawie arkuszy obrachunkowych należycie ostęplowanych, nie podlegają żadnej innej opłacie, tak samo jak i adresy do nich dołączane.

§. 5.

Zakład prowadzący obrachunki czuwa pod odpowiedzialnością nad tem, aby podatek w §. 4, ustanowiony był ściśle opłacony.

Ministerstwo skarbu może przyznać wynagrodzenie za wydatki i trudy z tym nadzorem połączone.

§. 6.

Biuro obrachunkowe obowiązane jest pod karą od 100 aż do 500 zł. zachowywać arkusze obrachunkowe z każdego poprzedzającego i z bieżącego roku opatrzone liczbami bieżącemi.

Władzy skarbowej wolno każdego czasu przeglądać w obecności reprezentanta biura zachowywane arkusze obrachunkowe. Nie może ona jednak dowiadywać się, czyje podpisy znajdują się na arkuszach obrachunkowych, które w tym celu będą odpowiednio urządzone, chyba w przypadku, jeżeli odkryje, że podatek nie został opłacony.

Jeżeli arkusze obrachunkowe nie są ostęplowane lub opatrzone są stępem bądź nie właściwym, bądź nie według przepisu użytym, strona podpisana będzie karana 150krotnem podwyższeniem nieuiszczonego podatku.

§. 7.

Podatek od interesów giełdowych tego rodzaju, który w §. 1, ustęp 1 i 2 jest wymieniony, załatwianych bez pośrednictwa biura obrachunkowego (interesa bezpośrednie) opłacać ma dostarczyciel przez przyklepianie na rachunku (§. 8) wymaganych znaczków stęplowych.

Stępel do rachunków, zaprowadzony ustawą z dnia 8. marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 26), nie stosuje się do rachunków, tyczących się interesów giełdowych bezpośrednich.

§. 8.

Przy dostawie papierów w każdym bezpośrednim interesie giełdowym (§. 7), nie wyłączając interesów załatwianych gotówką, dostarczyciel obowią-

zany jest razem z papierami publicznymi wydawać odbiorcy rachunek należycie ostęplowany.

Jeżeli dostarczyciel nie wygotował rachunku, lub jeżeli rachunek nie jest ostęplowany, albo, jeżeli opatrzony jest stępem bądź nie należytem, bądź nie według przepisów użytym, natenczas karany będzie 150krotnem a w ponownym przypadku 300-krotnem podwyższeniem nieuiszczonego podatku.

§. 9.

Jeżeli interes, według §§. 4go i 7go podatkowi podlegający, zawarty jest za pośrednictwem sensala, natenczas karty umowne przy tem wystawione nie podlegają opłacie stęplowej w §. 13 ustawy z dnia 29. lutego 1864 (Dz. u. p. Nr. 20) przepisanej.

§. 10.

Interesa zaliczkowe zawarte poza giełdą, podlegają opłacie według 36 pozycji taryfowej ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89) i wolne są od podatku obrotowego.

Od wszystkich interesów reportowych tego rodzaju, o którym mowa w §. 1 ustęp 1 i 2 nie na giełdzie zawartych, opłacać ma podatek obrotowy albo dłużnik (biorący w report), przez przyklepanie przypadających znaczków stęplowych na rachunku, jeżeli go podaje; albo — jeżeli się nie podaje rachunku — podatek opłaca wierzyciel (dający w report) przez przyklepanie znaczków stęplowych na dokumencie, potwierdzającym złożenie papierów.

Pod względem powinności opłacenia podatku nie stanowi to żadnej różnicy, czy papiery wzięte były w report po kursie dziennym, czy poniżej kursu i czy biorący je w report zostaje upoważniony do rozrządzania objętymi sztukami, lub też nie.

Postanowienia §. 8go, lit. a ustawy z dnia 29. lutego 1864 (Dz. u. p. Nr. 20), o ile odnoszą się do interesów, w ustępie drugim oznaczonych, uchyla się.

§. 11.

Za opłacenie podatku, oznaczonego w §. 10, odpowiedzialny jest przede wszystkim dający w report. Jest on obowiązany tak przy zawarciu jak i przy prolongacji interesu: albo żądać od biorącego w report, aby mu ten wystawił rachunek należycie ostęplowany, albo też wydać biorącemu w report takż dokument (kartę zastawną, kwit depozytowy itd.) potwierdzający złożenie papierów.

Wykraczający przeciw temu karani będą 150-krotnem podwyższeniem nieuiszczonego podatku.

§. 12.

W interesach kupna i sprzedaży, tudzież w interesach dostawnych, poza giełdą, za pośrednictwem stręczyciela handlowego zawieranych, podatek od sprzedaży papierów opłaca się przez przyklepanie znaczków stęplowych na kartkach umownych stron obu.

Za należyte ostęplowanie każdej z obu kart umownych połową kwoty podatkowej, tudzież za odpowiednie użycie znaczków stęplowych, odpowiedzialny jest stręczyciel handlowy pod karą 150-krotnego podwyższenia nieuiszczonego podatku.

§. 13.

Wszystkie inne poza giełdą zawarte interesa kupna i sprzedaży, tudzież interesa dostawne tyczące się papierów oznaczonych w §. 1 ustęp 1, podlegają podatkowi obrotowemu tylko o tyle, o ile w nich ma udział kupiec, który handluje papierami z zawodu. Ci kupcy, których firma zapisana (zaprotokolowana) jest w rejestrze handlowym (art. 12 k. h.), opłacają ten podatek przez przyklepanie przypadających znaczków stęplowych, a to w połowie na rachunku, który ma być podawany drugiej stronie kontraktującej a w połowie w rejestrze (§. 14). Inni kupcy (nie zapisani w protokole) opłacać mają cały podatek przez przyklepanie wymaganych znaczków stęplowych wyłącznie na rachunku, który drugiej stronie kontraktującej ma być podawany.

Jeśli drugi kontraktujący jest także kupcem, który handlem papierami trudni się z zawodu, podatek opłacać ma tylko sprzedawca.

Do rachunków, w ustępie 1szym paragrafu niniejszego wymienionych, nie stosuje się obowiązek stęplowania zaprowadzony ustawą z dnia 8. marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 26).

§. 14.

Każdy kupiec (§. 13) przy każdym załatwianym u siebie interesie kupna i sprzedaży tego rodzaju, który jest oznaczony w §. 13, ustęp 1, obowiązany jest stronie kupującej lub sprzedającej przy zawieraniu interesu wydawać rachunek, który obok daty i nazwiska (firmy) wystawcy określać ma nadto rodzaj i sumę imienną papierów, które były w obrocie, tudzież ile wynosiła cena kupna lub sprzedaży. Rachunki kupca, zapisanego w protokole, powinny nadto być opatrywane bieżącą liczbą roczną.

Prócz tego każdy zaprotokołowany kupiec obowiązany jest utrzymywać rejestr przez władzę skarbową uwierzytelniony, w którym na podstawie rachunków z każdego dnia i to najpóźniej na trzeci dzień po zawarciu interesu zapisywać należy datę, rodzaj i sumę imienną papierów, które w każdym interesie były w obrocie, jakoteż obliczoną cenę kupna lub sprzedaży tych papierów, pod odpowiednimi bieżącymi liczbami rocznymi.

Do piśmiennych zawiadomień o dokonanych interesach kupna i sprzedaży używać należy również rachunków ostęplowanych i takowe przytwierdzać do listu. Jeżeli zawiadomienie o dokonanych interesach kupna i sprzedaży przesłane zostało drogą telegraficzną, natenczas niezwłocznie wysłać należy za niem listownie rachunek ostęplowany. Kupiec zaprotokołowany winien także w obu przypadkach zaciągać interes do rejestru.

Postanowienia niniejszego paragrafu w przypadku, oznaczonym w §. 13, ustęp 2, stosowane być mają być tylko do sprzedawcy.

§. 15.

Jeżeli kupiec zaprotokołowany odsyła nabywcę po odbiór sprzedanych mu przez siebie papierów publicznych do zakładu kredytowego, natenczas powinien interes natychmiast wnosić do rejestru, natomiast rachunek wystawia nabywcy zakład kredytowy poleceniem obciążony, przy wręczeniu papierów, najpóźniej trzeciego dnia po zawarciu interesu. Rachunek ten, obok szczegółów w §. 14, ustęp 1 wymienionych, zawierać powinien jeszcze firmę sprzedawcy dającego polecenie i numer, pod którym interes zapisany został w rejestrze tegoż sprzedawcy. Zlecenie, które sprzedawca daje zakładowi kredytowemu (konsygnacya), wolne jest od podatku.

§. 16.

Postanowienia §§. 14go i 15go stosują się do interesów dostawnych w ten sposób, że wydawanie albo posyłanie rachunku następować ma najdalej trzeciego dnia po skutecznieniu interesu. Kupcy zaprotokołowani są nadto obowiązani zaciągać interes dostawny do rejestru a to zaraz po zawarciu interesu.

§. 17.

Każdy kupiec zapisany w protokole obowiązany jest tak urządzać swoje książki, aby z ich porównania z rejestrem można było łatwo i jasno stwierdzić ściśle opodatkowanie każdego interesu kupna i sprzedaży, tudzież każdego zrobionego interesu dostawnego.

§. 18.

Każdy zaprotokołowany kupiec obowiązany jest pod karą od 100 do 1000 zł. w. a. przechowywać rejestry z dwóch lat poprzednich. Władzom skarbowym wolno każdego czasu przeglądać te rejestry, jakoteż rejestr bieżącego roku, tudzież pierwsze zapiski (strażkę, primanotę, dziennik) tyczące się kupna i sprzedaży jakoteż dostawy, w obecności kupca lub jego pełnomocnika. Władze jednak te są pod przysięgą obowiązane szanować tajemnice handlowe kupca, chyba gdyby odkryły, że podatku nie zapłacono. Nadto nie wolno im korzystać w jakikolwiek sposób ze spostrzeżeń, poczynionych przy rewidowaniu zapisków powyższych, do wymierzenia tymże kupcom lub osobom, zostającym z nimi w stosunkach handlowych, podatku zarobkowego i przychodowego.

§. 19.

Kupiec (§. 14), który załatwiając interes kupna i sprzedaży lub interes dostawny tego rodzaju, który jest oznaczony w §. 13, nie dał rachunku, albo dał rachunek nieostęplowany lub opatrzony nie należytem, albo nie według przepisu użytym znaczkiem stęplowym, albo, o ile jest obowiązany do utrzymywania rejestru (§. 14, ustęp 2), interesu takiego nie zapisał w rejestrze lub zapisał niedokładnie, albo interesu zapisanego nie opodatkował, albo opodatkował go nie należytem lub nie według przepisów użytym znaczkiem stęplowym, karany będzie 150krotnem podwyższeniem nieuiszczonego podatku, a oprócz tego karą porządkową w kwocie od 25 do 250 zł. w. a.

Podwyższeniem 150krotnem nieuiszczonego podatku i nadto karą porządkową w sumie od 25 do 250 zł. w. a. karany będzie także zakład kredytowy, jeżeli nie wystawi rachunku albo go nie ostępluje, albotęż opatrzy go stępem niewłaściwym lub nie według przepisów użytym.

Niedokładne zapisanie w rachunkach i rejestrach interesu podlegającego ostęplowaniu, karane będzie karą porządkową w kwocie od 25 do 250 zł. w. a.

§. 20.

Interesa, według ustawy niniejszej podatkowi podlegające, gdy je Bank austriacko-węgierski jako strona kontraktująca zawiera, powinny ulegać opodatkowaniu dopóty, dopóki będą miały moc obowiązującą prawa przywilejowe, w artykule 93 statutu tego Banku (ustawa z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 51) wyszczególnione, w następujący sposób:

1. Jeżeli w interesach, które według §§. 4—6 podlegają podatkowi, Bank austriacko-węgierski podaje arkusz obrachunkowy, takowy jest wolny od stępla, druga zaś strona kontraktująca winna swój arkusz obrachunkowy opatrzyć znaczkiem stęplowym, odpowiadającym połowie podatku obrotowego.

2. Jeżeli w interesie, który według §§. 7—9 podlega podatkowi, Bank austriacko-węgierski ma dostarczyć papierów, rachunek wystawiony przez Bank wolny jest od stępla; natomiast odbiorca papierów winien wydać Bankowi potwierdzenie ich otrzymania, ostęplowane według §§. 2go i 3go.

3. Jeżeli z Bankiem austriacko-węgierskim zawiera się interes podlegający podatkowi według §§. 10go i 11go biorący w report jest bezwarunkowo obowiązany do wystawienia rachunku i ostęplowania go według §§. 2go i 3go.

4. Jeżeli Bank austriacko-węgierski zawiera interes, podlegający podatkowi według §. 12, stręczyciel handlowy wystawić powinien dla Banku kartę umowną bez stępla, a natomiast druga strona kontraktująca otrzymuje kartę umowną ostęplowaną połową podatku obrotowego.

5. Przy zawieraniu interesów podlegających podatkowi stosownie do §§. 13—19, Bank austriacko-węgierski nie jest obowiązany ani do utrzymywania i stęplowania regestrów, ani do stęplowania rachunków; podobnież zakład kredytowy, któremu Bank austriacko-węgierski poleca dostawę sprzedanych papierów (§. 15) nie jest obowiązany wystawić rachunek. Natomiast strona kupująca lub sprzedająca jest obowiązana wystawiać Bankowi kwit z odbioru papierów lub waluty, ostęplowany stosownie do postanowień §§. 2go i 3go.

Bank austriacko-węgierski obowiązany jest zachowywać przez 2 lata i na żądanie Władzy skarbowej okazać ostęplowaniu podlegające dokumenta, wystawione przez strony z nim kontraktujące, w myśl postanowień ll. 2, 3 i 5, tudzież karty umowne nieostęplowane doręczane Bankowi w myśl l. 4.

Takiż obowiązek ciąży na biurze obrachunkowym co do arkuszy obrachunkowych nieostęplowanych, przez Bank podanych.

Dokumentów podlegających ostęplowaniu, które stosownie do postanowień ll. 2, 3 i 5 wystawiać powinny strony z Bankiem austriacko-węgierskim kontraktujące, nie należy wystawiać, jeżeli Rząd pozwoli temu Bankowi, niezawisłe od służącego mu uwolnienia od podatku pobierać od stron z nim kontraktujących podatek obrotowy i opłacać go bezpośrednio na ich rachunek.

Postanowienia karne ustawy niniejszej stosują się tylko do stron, które stosownie do tego paragrafu są obowiązane do wystawiania dokumentów stęplowanych.

§. 21.

Interesa, które c. k. Rząd jako strona kontraktująca zawiera, przy odpowiedniemu zastosowaniu postanowień §. 20, podlegają tylko podatkowi, przypadającemu od drugiej strony kontraktującej.

Interesa, zawierane między c. k. Rządem a Bankiem austriacko-węgierskim — dopóki prawa przywilejowe, wyszczególnione w artykule 93 statutu tego Banku (Ustawa z dnia 21. maja 1887 Dz. u. Nr. 51) mają moc obowiązującą — wolne są zupełnie od podatku obrotowego.

§. 22.

Jeżeli przedmiotem takiego rodzaju interesu, o jakim jest mowa w §. 1. ustępy 1 i 2, są papiery zagraniczne, wtedy opłacać należy podatek w podwójnej wysokości.

Jeżeli przedmiotem tego samego interesu, zawieranego poza giełdą, jest sprzedaż papierów tak krajowych jak i zagranicznych, natenczas przy obliczaniu jednostki (§. 2, ustęp 3) sumy przypadające na papiery zagraniczne liczyć należy podwójnie.

Z papierami węgierskimi postępować należy tak samo, jak z krajowymi, dopóki ustawa z dnia 3. lipca 1868 (Dz. u. p. Nr. 94) oraz rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 2. października 1868 (Dz. u. p. Nr. 135) będą miały moc obowiązującą.

§. 23.

Rząd ma moc zezwalania na bezpośrednią opłatę podatku obrotowego od interesów, o których mowa w §§. 4, 7, 10 i 13.

Również Rząd ma moc zezwalania instytucjom kredytowym na opłacanie podatku, o którym mowa w §. 13, od interesów kupna przez te instytucje załatwianych, za pomocą stęplowania rachunków, podawanych przez stronę sprzedającą. Zakład jednak kredytowy w tym przypadku, stosownie do §. 19, jest przede wszystkim odpowiedzialny za wystawianie i należyte stęplowanie rachunku i pod karą z §. 18go obowiązany jest zachować każdy taki otrzymany rachunek.

§. 24.

Zarządzenia co do sporządzania znaczków stęplowych, przeznaczonych do używania w myśl ustawy niniejszej, jakoteż przepisy co do sposobu używania tych znaczków stęplowych, wydane będą przez osobne rozporządzenia.

Postanowienia §§. 14., 15., 16. i 17. rozporządzenia z dnia 28. marca 1854 (Dz. u. p. Nr. 70), stosują się do tych znaczków stęplowych we właściwy sposób.

§. 25.

Od kar w ustawie niniejszej przepisanych wolny jest każdy wystawca dokumentu podlegającego ostępowaniu, lecz nieostępowanego, lub ostępowanego nie podług przepisów, który w przeciągu trzech dni po wystawieniu onegoż zawiadomi o przekroczeniu naczelną Władzę skarbową pierwszej instancji (Skarbową dyrekcją powiatową, Urząd wymiaru należytości) a zarazem natychmiast uiści nieopłacony podatek.

§. 26.

Każdy odbiorca dokumentów podlegających stępowi, oznaczonych w §§. 7, 10, 12, 13 i 15, odpowiedzialny jest za należyte ich ostępowanie i karany będzie 50krotnem podwyższeniem podatku, jeżeli w przeciągu dni 30 od otrzymania dokumentu wcale nie ostępowanego, lub nie podług przepisów, albo później z własnych funduszów nie ostępuje go, lub nie uwiadomi Władzy skarbowej o nieopłaconiu podatku.

Powinność udowodnienia, jako termin powyższy był dotrzymany, ciąży na odbiorcy.

W przypadkach przewidzianych w §§. 11 i 23 ustęp 2, w których odpowiedzialność za wystawienie i należyte ostępowanie dokumentu ciąży przede wszystkim na odbiorcy (na dającym w report lub też na zakładzie kredytowym, który kupuje) także wystawca w myśl 1go ustępu niniejszego paragrafu odpowiedzialny jest za zaniedbane lub nienależyte ostępowanie i do niego należy udowodnienie dotrzymania terminu.

§. 27.

Do wydawania orzeczeń karnych na podstawie wyводу stwierdzającego wykroczenie przeciwko ustawie niniejszej, powołana jest naczelną Władza skarbową pierwszej instancji (Dyrekcya skarbową powiatową, Urząd wymiaru należytości).

Przeciwko takiemu orzeczeniu dozwolone jest odwołanie się do Władzy skarbowej krajowej z wyłączeniem zwyczajnej drogi prawnej.

Rekurs wnosić należy do Władzy orzekającej w przeciągu dni 30 od doręczenia, takowy nie ma jednak skutku odwołczego.

Do kar, które w myśl ustawy niniejszej będą wymierzone, stosuje się ustęp końcowy §. 20go, tudzież 21go ustawy z dnia 8. marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 26).

§. 28.

Ani co do kwestyi, czy podatek obrotowy ma być opłacany, ani w przedmiocie wymiaru tego po-

datku postępowanie sądowe nie ma miejsca. Niezapłacone kwoty podatku ściągać należy w sposób przepisany do ściągania podatków bezpośrednich.

§. 29.

Pod względem przedawnienia podatku ustawą niniejszą zaprowadzonego, jakoteż kar na mocy tejże ustawy wymierzanych stosowane będą postanowienia, tyżące się stępli i opłat bezpośrednich, zawarte w ustawie z dnia 18. marca 1878 (Dz. u. p. Nr. 31), oraz postanowienia §. 14go ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89).

§. 30.

Tytułem udziału donosicieli i chwytczów w dochodach z kar ściągniętych na zasadzie niniejszej ustawy wyznacza się dla donosiciela $\frac{1}{12}$ a dla chwytcza $\frac{1}{6}$ podwyższeń podatkowych, wpływających ponad miarę podatku zwyczajnego.

Gdyby kwota, na tej podstawie przyznana, nie została odebrana w ciągu 3ech miesięcy od zaasynowania, prawo do otrzymania udziału uważane będzie za wygasłe.

Zresztą do donosicieli o wykroczeniach przeciwko tej ustawie i do chwytczy przedmiotów takich wykroczeń stosują się te same przepisy, które istnieją dla donosicieli i chwytczy przedmiotów innych wykroczeń skarbowych.

§. 31.

Jeżeli w interesach, podlegających podatkowi podług ustawy niniejszej, obok dokumentów w niej przepisanych wystawiane będą jeszcze inne, podlegające ostępowaniu podług ustaw o należytościach, tedy stosują się do nich postanowienia tychże ustaw.

§. 32.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej w trzy miesiące po ogłoszeniu.

§. 33

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Mojemu Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 18. września 1892.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.